

عنوان مقاله:

بررسی چگونگی تاثیر گذاری پرخاشگری در یادگیری و تربیت دانش آموزان و راهکارهای درمان

محل انتشار:

ماهنامه پایاشهر، دوره 3، شماره 29 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

عماد شهریاری - لیسانس زبان

نگار حسایی - لیسانس علوم تربیتی

سحر علیپور - دانشجو معلم

نگین رفیعی - دانشجو معلم

خلاصه مقاله:

پر خاشگری در کودکان پدیده ی شایعی است که به صورت های مختلف جسمی، عاطفی و تنش قابل توجه در آنها دیده می شود. اگرچه این مسئله بخشی طبیعی در روند رشد کودک شماسست، اما از او انتظار می رود که در مدرسه احساساتش را کنترل و مدیریت کند. هرچه آموزش های شما در این زمینه از سن کمتری آغاز شود احتمال اینکه فرزندان بتواند بر پر خاشگری اش غلبه کند بیشتر می شود. پر خاشگری انسانی عبارت است از هرگونه ذفتاری که به طور مستقیم به قصد آسیب رساندن به دیگری از یک فرد صادر می شود. در راستای مهار کردن این رفتار ها، مرتکب شونده یا پر خاشگر باید باور داشته باشد که رفتارش به هدف آسیب رساندن به دیگری بوده است که پیامد آن بر انگیختن رفتار های اجتنابی است. پر خاشگری می تواند به اشکال گوناگون بروز پیدا کند. شکل کلامی و جسمانی آن معرف مولفه های ابزاری یا رفتاری است، خشم، معرفه جنبه هیجانی است و خصومت، معرف جنبه شناختی آن. در حقیقت پر خاشگری رفتار هدف داری است که در جهت تحقیر و یا تخفیف شخصیت دیگران و آسیب رساندن به آنها صورت می گیرد.

کلمات کلیدی:

دانش آموز، رفتار، کنترل، خشم، عصبانیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1927855>

